

Alexander Puschkin,
К....

Alexander Puschkin,
Al...

Alexander Puschkin,
An ...

tradukita de Manfred Retzlaff tradukita de Karoline Jänisch

Esperantigo laŭ la rusa origina teksto.

Я помню чудное мгновенье:
Передо мной явилась ты,
Как мимолетное виденье,
Как гений чистой красоты.

Memoras ofte mi pri tio:
aperis iam vi al mi,
samkiel fuĝa mir-vizio,
de l' pura belo la geni'.

Ein Augenblick ist mein gewesen:
Du standst vor mir mit einemmal,
Ein rasch entfliegend Wunderwesen,
Der reinen Schönheit Ideal.

В томленьях грусти
безнадёжной,
В тревогах шумной суеты,
Звучал мне долго голос
нежный,
И снились милые черты.

En la turmentoj de l'
amaraj
afliktoj kaj melankoli'
aperis viaj trajtoj karaj,
la mildan voĉon aŭdis mi.

Im schmerzlich hoffnungslosen Seh-
nen,
Im ew'gen Lärm der Menschen-
schar,
Hört' ich die süße Stimme tönen,
Träumt' ich das milde Augenpaar.

Шли годы. Бурь порыв
мятежный
Рассеял прежние мечты.
И я забыл твой голос нежный,
Твои небесные черты.

La jaroj pasis, forbloviĝis
subite tiuj sonĝoj ĉi,
la belaj trajtoj ekpaliĝis,
forĝesis vian voĉon mi.

Allein im Kampf mit dem Geschicke
Und in der Jahre düstern Gang
Vergaß ich deine Engelsblicke
Und deiner Stimme süßen Klang.

В глуши, во мраке заточенья
Тянулись тихо дни мои
Без божества, без
вдохновенья,
Без слез, без жизни, без
любви.

Kviete pasis tagoj miaj
en la ekzil', sen emoci',
sen Dio, sen inspiroj iaĵ,
ne ploris, vivis, amis mi.

Und lange Kerkertage kann't ich,
Es ward die Brust mir stumm und
leer,
Für keine Gottheit mehr entbrannt'
ich,
Nicht weint' ich, lebt' ich, liebt' ich
mehr.

Душе настало пробужденье:
И вот опять явилась ты,
Как мимолетное виденье,
Как гений чистой красоты.

Vekiĝis nun animo mia,
kaj ree ekaperis vi,
samkiel fuĝa vid' vizia,
de l' pura belo la geni'.

Es darf die Seele nun genesen:
Und du erscheinst zum zweitenmal,
Ein rasch entfliegend Wunderwesen,
Der reinen Schönheit Ideal.

...

...

...

И сердце бьется в упоенье,
И для него воскресли вновь
И божество и вдохновенье,
И жизнь, и слезы, и любовь.

Nun ree batas kun sente-
mo
en mia brusto mia kor',
inspir' revenis kaj krede-
mo
kaj viv' kaj am' kaj ree
plor'.

Und wieder schlägt das Herz voll
Weihe.
Sein Todesschlummer ist vorbei,
Für eine Gottheit glüht's auf's neue,
Es lebt, es weint, es liebt auf's neu.

*Verkinto de tiu ĉi Rusa poe-
mo estas ALEXANDER PUSCHKIN
(*1799-05-26 – †1837-01-29).*

*Arg-305-616 (2005-04-22
16:27:34)*

*Traduko de la Rusa poemo
“K...” de ALEXANDER
PUSCHKIN (*1799-05-
26 – †1837-01-29) en
Esperanton de MANFRED
RETZLAFF (*1938-11-04)
en 2006-09-20.*

*Traduko de la Rusa poemo “K...”
de ALEXANDER PUSCHKIN (*1799-05-
26 – †1837-01-29) en la Germanan de
KAROLINE JÄNISCH (Karolina Pawlo-
wa).*

Arg-305-617 (2005-04-22 16:38:07)

*MR-153-6 / Arg-305-730
(2006-12-04 12:17:37)*

*Esperantigis: Manfredo Ra-
tislavo (Manfred Retzlaff,
*04.11.1938) en Decembro
de 2000 laŭ la origina ru-
salingva teksto.*